

Посѣдѣлко Посѣдѣйко *с. м. мн. ч.* **Посѣдѣлковци** праздношатающійся: Единъ облакъ отъ испанскы посѣдѣлковци и нехранимайковци ся струпахъ въ тои новъ свѣтъ. *Л. Д. 1870 р. 174.* Отъ това количество (на ракыѣ) само трети-та чясть ся испива отъ работници-ты, а осталото-отъ посѣдѣлковцы-ты главатаре! *ib. 1869 р. 125.* Тукъ въ винопродавницата стояхъ на едно кюше и други двама посѣдейковци. *Зк. 63.*

Поседламъ (*Мак.*) *м. св.* осѣдлаю, надѣну сѣдло: Го поседла своя бърза коня. *М. 65.* Го поседла седло шикосано. *М. 173.*

Посѣднѣ *м. св.* **Посѣдамъ Посѣдвамъ** *м. дл.* сяду, сажусь: Стоян в къщи повлѣзе И при Боранка посѣднѣ. *Д. 43, 45—46.* Па посѣднѣ на бѣл камък И засвѣри с мѣдна свѣрка. *Д. 33, 14—15.* Найподѣр та иде Грозданка На люлки ще си посѣдне. *Д. 13, 52—53.* Заранѣтъ (Игнаждень) турятъ задъ вратѣ-тъ кринче съсъ плѣвъ и кой-то излѣзе най прѣво, посѣдва на кринче-то, за да мѣтатъ кокошкытъ. *Ч. 57.*

Посѣдѣ *м. св.* останусь: Посѣди, либе, тѣя годѣна Тѣя годѣна и тѣя зѣма. *Д. 67. 5—6.* И го въ тѣмница хвърлили; Малко е много посидѣлъ, — Тѣкмо ми деветъ години. *Ч. 315.* И сичко една недѣля штѣтъ да си посѣдѣтъ дома. *Тб. 4.*

Посекнѣ *м. св.* засморкаю: Да си найда юнакъ сироти мене, И што ми не шѣтъ цѣрна ми бърмѣта, Отъ бърмѣта постела посекната. *В. 359. (ср. секнѣ).*

Посѣкнѣ *м. св.* поотодвину: Посекни софрата да мѣна. **Посѣкнѣ** *са* поотодвинуся: Посекни са да та не удѣра като махамъ съ рѣката.

Посѣкъ **Посѣчѣ** *м. св.* **Посичамъ** *м. дл.* 1) изрублю, рублю: Катъ ся на десно завъртъ, Догдѣ ся на лѣво обърне Сички ти ми ꙗ посѣкъл. *Д. 26, 59—61.* Си искара остра саби — Си-те ги ꙗ посечела. *М. 168.* На края сѣ го извели (гавазн-ти), Извели, щѣт го посѣкѣт. *Д. 23, 45—46.* Си истрага сабя шаварлиа, Да посечить жаба кречавога. *М. 22.* Братъ ми има отъ сабя бѣлекъ, че е посеченъ на люта войска. *М. 87.* 2) разсѣку (*о сильномо поврежденіи члѣмъ либо острымъ*): Азъ си посѣкохъ рѣката. — 3) *макед.* разрѣжу, разрѣзваю: „Не сумъ погача да ме посече, Да ме посече, да ме изде“. *М. 382.* **Посѣкъ** *са* 1) — съ нѣкого порублюсь (съ кѣмъ либо): Азъ отдавна ми се штѣше да се посѣка съ тия нехранимайковци (*nisch herumgehauen*). *Рш. 55.* 2) разсѣку себѣ (*руку и пр.*): Дорде сѣкохъ дрѣва посѣкохъ са съ бѣдвата по крака. — Ако бы да ся посѣче нѣкое дѣте та блыкне да тече много кръвъ. — *Л. Д. 1871 р. 144.*

Посѣлѣ *м. св.* **Посѣлвамъ** *м. дл.* поселяю, яю. **Посѣлѣ** *са* **Посѣлвамъ** *са* поселяюсь, яюсь: Бѣлгаретѣ са посѣлили на Балк.